

عنوان مقاله:

بازنود بومی گرایی در رمان‌های احمد محمود و نقاشی معاصر ایران

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات هنر اسلامی، دوره 20، شماره 51 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 0

نویسنده‌گان:

کبیرا حیدریان - دانشجوی دکتری گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشکده علوم انسانی، واحد ساوه، دانشگاه آزاد اسلامی، ساوه، ایران.

منیزه فلاحتی - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشکده علوم انسانی، واحد ساوه، دانشگاه آزاد اسلامی، ساوه، ایران

علی اسکندری - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشکده علوم انسانی، واحد ساوه، دانشگاه آزاد اسلامی، ساوه، ایران.

خلاصه مقاله:

ادبیات بومی نوعی از ادبیات است که شرایط زیستی و بومی یک منطقه، آداب و رسوم و عقاید و باورها، فرهنگ، مناسبات و روابط اجتماعی، مذهبی، زبان و گویش و غیره را که بر آن منطقه حاکم است، منعکس می‌سازد. گرایش به این نوع ادبیات در میان داستان نویسان معاصر فراوان دیده شده است. احمد محمود نویسنده برجسته رئالیست ایرانی است که توانسته به نحو مطلوبی عناصر بومی منطقه جنوب ایران را در آثار خود بازتاب دهد. آشنایی عمیق وی با فرهنگ مردم سواحل خلیج فارس و بهره گرفتن از عناصر بومی مناطق جنوب ایران، به ویژه زبان بومی این منطقه، آثار وی را از منظر ادبیات بومی و اقلیمی قابل تأمل کرده است. به همین دلیل جستار حاضر به بررسی شگردهای زبانی احمد محمود در بازنمود ادبیات بومی در رمان‌های «مدار صفر درجه» و «درخت انجیر معابد»، اختصاص یافته است. دستاورد پژوهش که به شیوه توصیفی- تحلیلی و با روش مطالعات کتابخانه‌ای انجام شده، گویای این است که احمد محمود در این رمان‌ها با کاربرد زبان و گویش محلی که خود واژه‌ها و اصطلاحات محلی، لهجه محلی و ضرب المثل‌ها را دربر می‌گیرد، زبان عامیانه، تکرار حروف و تشبیهات اقلیمی، ادبیات بومی خاص منطقه جنوب را منعکس کرده است. گرایش به بومی گرایی در نقاشی معاصر نیز کم و بیش مشهود است. اهداف پژوهش: واکاوی شیوه انعکاس بومی گرایی در و رمان «درخت انجیر معابد» و «مدار صفر درجه». بررسی بومی گرایی در نقاشی معاصر. سوالات پژوهش: احمد محمود ادبیات بومی منطقه جنوب را در دو رمان درخت انجیر معابد و مدار صفر درجه چگونه معرفی کرده است؟ بومی گرایی در نقاشی معاصر ایران چگونه نمود یافته است؟

کلمات کلیدی:

ادبیات بومی، زبان و گویش محلی، زبان عامیانه، رمان مدار صفر درجه، رمان درخت انجیر معابد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1924855>
